

Vreau totul, și totul îmi pare puțin...

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

„Nu știa cum îl cheamă, de unde vine.
Nu-l întâlnise niciodată. Dar necunoscut,
venea parcă din ea, ca un vers de care-ți
aduci aminte avându-l pe buze înainte
de-a ști unde l-ai auzit.” Ionel Teodoreanu

- Dă-mi lângă tine un apus de soare
Să-ți construiesc pe corp cu fantezie
Castele de nisip și-un țărm de mare,
Culori din curcubeu, din poezie,

Să-ți desenez un istm către lagună,
Iar coapsele ca două continente
Le voi uni, să fie împreună
Și să vibreze,-n valuri, coerente.

Dă-mi lângă tine nopți cu perseide
Ori clipe verzi pe țărmul Mării Moarte
Și vom renaște-n zori din crisalide
Ca fluturii sub felinare sparte.

- Vino, iubite,-n vise să ne-ascundem
Lăsând în urmă iarna care vine,
Trupuri de foc, să ne întrepătrundem,
Când ești absent să te găesc în mine.

Dă-mi lângă tine o poveste nouă,
Fă-mă să cred într-o minune veche,
Îvinge-mă încet, și-atunci când plouă
Fii pasiunea vie, nepereche,

Ce-mi invadează firava făptură
Cutremurându-mi trupul de plăcere,
Că poate între dragoste și ură
E-un singur pas... sau doar o mângâiere.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Ca și cum am împărți aceeași inimă -
Editura PIM Iași - 2016